

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-472/13/25610,25615,25618,25620,25622
dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana W. K., adres do korespondencji: „[...] Kancelaria Prawnicza” Sp. k., na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych w postaci jego wizerunku pozyskanego na potrzeby postępowania w sprawie tzw. „g.” prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w W., pod sygn. akt: [...] oraz przez Prokuraturę Apelacyjną w W., pod sygn. akt: [...], przez ww. jednostki Prokuratury, a także przez Sąd Okręgowy w W., oraz przez Komendanta Głównego Policji, z siedzibą w Warszawie przy ul. Puławskiej 148/150,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana W. K., adres do korespondencji: „[...] Kancelaria Prawnicza” Sp. k., (Skarżący), na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych w postaci jego wizerunku pozyskanego dla potrzeb postępowania przygotowawczego w sprawie tzw. „g.” prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w W., (Prokuratura Okręgowa) pod sygn. akt: [...] i przez Prokuraturę Apelacyjną w W., (Prokuratura Apelacyjna) pod sygn. akt: [...]. Jak wskazał Skarżący cyt.: „(...) w toku czynności operacyjnych prowadzonych przez Policję, do akt postępowania zostało dołączone moje zdjęcie, jako osoby spełniającej pewne kryteria mogące świadczyć o zaangażowaniu w działalność grupy (...) W owym czasie organy ścigania nie posiadały wiedzy o mojej działalności naukowej jako wykładowcy U., a także nie zdawały sobie sprawy z faktu wykonywania przeze mnie zawodu radcy prawnego. O fakcie figurowania mojego zdjęcia w aktach obu postępowań dowiedziałem się przypadkiem i natychmiast skontaktowałem się z prowadzącą jedno z nich Prokuraturą Okręgową w W. z żądaniem usunięcia mojego wizerunku z akt sprawy. W odpowiedzi (...) otrzymałem pismo (...) Prokuratora Apelacyjnego w W. wyjaśniające zaistniałą sytuację oraz informujące, iż w związku z przekazaniem akt obu postępowań do Sądu, niemożliwe stało się usunięcie z nich fotografii przedstawiających moją osobę (...)”. Skarżący przedstawił zarazem kopię adresowanego do niego pisma Prokuratury

Apelacyjnej w W. z dnia [...] lipca 2012 r. (znak: [...]), w którego treści uzyskał następujące informacje na temat okoliczności kwestionowanego pozyskania jego danych osobowych dla potrzeb ww. postępowań przygotowawczych cyt.: „(...) zgodnie z wytycznymi prokuratora z [...] czerwca 2008 r. i z zatwierdzonym planem czynności śledczych funkcjonariusze zajęli się ustaleniem mężczyzny, który w relacji świadka koronnego oraz kilku podejrzanych miał zostać wykreowany na potrzeby mediów na następcę (...) S. K. (...) W relacji świadka koronnego i podejrzanych osobnik ten (...) uwikłany w przestępstwa gospodarcze (...) miał być nieznaną Policji, mieć na imię W. i mieszkać w W. Obiektywnym parametrem imienia i adresu zamieszkania (w owym czasie) odpowiadał Pan {Skarżący}. Sporządzono zatem tablicę poglądową, oznaczoną numerem [...], na której pod numerem [...], zamieszczono Pana {Skarżącego} wizerunek. Tablicę tę okazano następnie świadkowi koronnemu i wspomnianym podejrzanim. Żaden z nich nie rozpoznał w Panu {Skarżącym} owego mężczyzny (...)”. Prokuratura Apelacyjna wskazała zarazem cyt.: „(...) ani funkcjonariusze Policji prowadzący oba postępowania, ani nadzorujący je prokuratorzy nie znali Pana {Skarżącego}, czy to z imienia i nazwiska, czy z wizerunku, jako osoby związanej z w. środowiskiem naukowo - dydaktycznym i prawniczym, nauczyciela akademickiego U. Wychwycenie (...) tej (...) informacji, zanim skonstruowano tablicę poglądową, z pewnością skłoniłoby prowadzących postępowanie do wykluczenia Pana {Skarżącego} z kręgu osób typowanych (...) fotografia Pana {Skarżącego} znajduje się wyłącznie w aktach głównych obu postępowań karnych oraz w odpowiednich policyjnych aktach kontrolnych. W efekcie postępowania skargowego w aktach kontrolnych obu postępowań naniesiono już stosowne adnotacje, eliminujące możliwość wykorzystania w przyszłości Pana {Skarżącego} fotografii, czy to procesowo, czy pozaprosesowo (...) nie dostrzegam możliwości ingerencji w tablice poglądowe znajdujące się w aktach głównych rzeczonych postępowań karnych (...)”.

Skarżący skierował swoją skargę przeciwko Prokuraturze Okręgowej, przeciwko Prokuraturze Apelacyjnej, przeciwko sądom, do których trafiły akta ww. postępowań prokuratorskich, a także przeciwko jednostkom Policji cyt.: „(...) które prowadziły czynności wyjaśniające dla wskazanych Prokuratur w sprawach o oznaczonych {ww.} (...) sygnaturach (...)”, kwestionując legalność przetwarzania ww. jego danych osobowych (w zakresie obejmującym wizerunek), w aktach ww. spraw karnych. W świetle uzyskanego stanowiska Prokuratury Apelacyjnej w niniejszej sprawie, wyrażonego w cytowanej korespondencji z dnia [...] lipca 2012 r. (znak: [...]), Skarżący uznał kwestionowany proces przetwarzania jego danych osobowych za nieuprawniony - z uwagi na zbędność wskazanych danych z punktu widzenia potrzeb ww. postępowań karnych - art. 35 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą.

Na podstawie pisemnych wyjaśnień i dowodów uzyskanych w niniejszej sprawie od Prokuratury Okręgowej, Prokuratury Apelacyjnej, a także od Sądu Okręgowego w W., (Sąd Okręgowy) i od Komendanta Głównego Policji, z siedzibą w Warszawie przy ul. Puławskiej 148/150 (Komendant), Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

- 1) Postępowanie przygotowawcze o wskazanej przez Skarżącego sygn. akt: [...] (poprzednia sygnatura akt: [...]), prowadzone pierwotnie przez Prokuraturę Okręgową, zostało w dniu [...] lutego 2007 r. wraz z całością jego akt przekazane Prokuraturze Apelacyjnej. Od wskazanej daty Prokuratura Okręgowa nie przetwarza kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (jego wizerunku) (wyjaśnienia Prokuratury Okręgowej zawarte w jej piśmie z dnia [...] października 2012 r.).

- 2) Prokuratura Apelacyjna prowadzi postępowanie przygotowawcze (śledztwo) o sygn. akt: [...], w aktach którego utrwalone zostały kwestionowane dane osobowe Skarżącego w zakresie jego wizerunku. Postępowanie to jest obecnie kontynuowane przez Prokuraturę Apelacyjną pod sygn. akt: [...]. Aktualnie wskazana jednostka Prokuratury przetwarza więc nadal utrwalone w rzeczonych aktach kwestionowane dane osobowe Skarżącego w zakresie jego wizerunku (wyjaśnienia Prokuratury Apelacyjnej zawarte w jej piśmie z dnia [...] października 2012 r.). W korespondencji z dnia [...] października 2012 r. Prokuratura Apelacyjna podniosła w szczególności cyt.: „(...) nie dostrzegam procesowej możliwości ingerencji przez prokuratora w zawartość wytworzonych już akt sprawy w sposób, jakiego oczekuje Pan W. K. (...) byłaby to, nieznajdująca w mojej ocenie podstaw prawnych, deformacja materiału dowodowego (...) ostateczny recenzent postępowania przygotowawczego, którym jest (albo którym staje się) Sąd, musi mieć możliwość dokonania nie tylko kontroli zebranego w aktach materiału dowodowego w pełnym zakresie, ale i kontroli sposobu gromadzenia tego materiału. W omawianym przypadku Sąd musi zyskać gwarancję weryfikacji osobowego źródła dowodowego (świadka, podejrzanego) i jego relacji na daną relewantną okoliczność, a jeżeli łączyło się to z okazaniem wizerunku osoby, to również i tego, czyj wizerunek został okazany i co w efekcie takiego okazania nastąpiło. To, gdy osoba z danego wizerunku zostaje rozpoznana i jako kto, ma takie samo znaczenie, jak i to, gdy nie zostaje rozpoznana (...) Prokuratura Apelacyjna w W. przetwarza (przechowuje) dane Pana W.K. w obrębie akt postępowania przygotowawczego sygn. C[...]w rygorze przewidzianym (...) przepisami kodeksu postępowania karnego (...) w celu udokumentowania przebiegu i efektu czynności procesowej (...)”. W korespondencji z dnia [...] grudnia 2012 r. Prokuratura Apelacyjna dodała ponadto cyt.: „(...) podjęte działania mają chronić w przyszłości przed wykorzystaniem fotografii W. K. procesowo (tj. w toku ewentualnych, podejmowanych w przyszłości czynności procesowych, a zatem czynności prowadzonych na podstawie przepisów k.p.k.) i nieprocesowo (tj. w toku ewentualnych, podejmowanych w przyszłości czynności nieprocesowych, a zatem prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji na podstawie przepisów ustawy o Policji iw ramach innych niż postępowanie karne procedur) (...) Zabezpieczenie, o którym mowa powyżej, nie wywołuje konsekwencji dla postępowań karnych, w aktach których fotografia Pana W. K. już została zamieszczona. Podtrzymuję pogląd, że ewentualne usunięcie wizerunku W. K. czy też ingerencja weń za pomocą środków technicznych stanowiłoby nieznajdującą podstawy prawnej dezintegrację akt postępowania (...)”.
- 3) Z postępowania o sygn. akt: [...] (aktualnie prowadzonego pod sygn. akt: [...]) Prokuratura Apelacyjna wyłączyła do odrębnego postępowania określone sekwencje materiału dowodowego, obejmujące swoim zakresem kwestionowane dane osobowe Skarżącego w zakresie jego wizerunku i zarejestrowała je pod sygnaturami: [...], [...] i [...], przy czym wszystkie wymienione postępowania przygotowawcze zakończyły się wniesieniem aktu oskarżenia do Sądu Okręgowego w W. [...] Wydziału Karnego, z siedzibą w W., gdzie nadano im odpowiednie sygnatury akt: [...], [...] i [...].
- 4) Postępowanie karne o sygn. akt: [...] pozostaje w toku. Dysponentem akt przedmiotowego postępowania, a tym samym utrwalonych w nich kwestionowanych danych osobowych Skarżącego jest aktualnie Sąd Okręgowy w W. W korespondencji z dnia [...] grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy podniósł w szczególności cyt.: „(...) z uwagi na zaliczenie kwestionowanych przez skarżącego dokumentów w poczet materiału dowodowego, nie ma obecnie podstaw do zaprzestania przetwarzania jego wizerunku, albowiem stanowi

to zagrożenie dla ważnego interesu publicznego, jakim jest rozpoznanie sprawy w postępowaniu sądowym (...)"

- 5) Postępowania karne o sygn. akt: [...] i [...] zostały prawomocnie zakończone przez Sąd Okręgowy. Jak wyjaśnił ww. Sąd w piśmie z dnia [...] stycznia 2013 r. cyt.: „(...) okres archiwizacji akt tych spraw, zgodnie z par. 6 i nast. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 2004 r. w sprawie archiwizowania akt spraw sądowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 46, poz. 443 z późn. zm.) wynosi 30 lat (...)”.
- 6) Prokuratura Apelacyjna prowadziła postępowanie przygotowawcze (śledztwo) o wskazanej przez Skarżącego sygn. akt: [...]. Akta przedmiotowego postępowania zostały przekazane wraz z aktem oskarżenia do Sądu Okręgowego w W. [...] Wydziału Karnego. W konsekwencji, Prokuratura Apelacyjna nie przetwarza aktualnie kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (w zakresie jego wizerunku) utrwalonych w rzeczonych aktach (pismo Prokuratury Apelacyjnej z dnia [...] października 2012 r.). Omawiana sprawa jest prowadzona (a tym samym utrwalone w jej aktach kwestionowane dane osobowe Skarżącego są przetwarzane) przez Sąd Okręgowy pod sygn. akt: J[...]. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w korespondencji z dnia [...] stycznia 2013 r. cyt.: „(...) sprawa o sygn. akt [...] jest nadal w toku. Zdjęcie Skarżącego znajduje się na tablicy poglądowej nr [...], egz. [...], k. [...] akt Prokuratury Apelacyjnej w W. sygn. [...], zawartych w piątym tomie akt [...]. Wizerunek Skarżącego jest przetwarzany na podstawie art. 173 par. 1 Kodeksu postępowania karnego (...)”.
- 7) Z prowadzonego przez Prokuraturę Apelacyjną akt postępowania przygotowawczego o sygn.: [...] (w czasie, gdy postępowanie to było jeszcze prowadzone przez Prokuraturę Apelacyjną) zostały w dniu [...] marca 2010 r. i w dniu [...] września 2011 r. wyłączone materiały (obejmujące w szczególności kwestionowane dane osobowe Skarżącego w zakresie jego wizerunku) do odrębnych postępowań przygotowawczych (śledztw) o odpowiednich sygn. akt: [...] i [...] prowadzonych wówczas przez Prokuraturę Okręgową (pismo Prokuratury Apelacyjnej z dnia [...] października 2012 r.). Postępowania o sygn. akt: [...] i [...] są aktualnie kontynuowane przez Prokuraturę Okręgową, która w korespondencji z dnia [...] stycznia 2013 r. wskazała, iż cyt.: „(...) postępowania w sprawach [...] oraz [...] pozostają w dyspozycji Prokuratury Okręgowej w W. przy czym postępowanie w sprawie [...] jest w toku, natomiast postępowanie w sprawie [...] zostało zawieszono postanowieniem z dnia [...] grudnia 2012 r. Ponadto, w dniu [...] lutego 2012 r. Prokuratura Okręgowa wyłączyła z postępowania o sygn. akt: [...] do odrębnego postępowania materiały dotyczące m. in. wprowadzania do obrotu środków odurzających obejmujące materiały nadesłane przez Prokuraturę Apelacyjną ze sprawy o sygn. akt: [...]. W dniu [...] marca 2012 r. wyłączony materiał, oznaczony sygn. akt: [...], został przekazany do Sądu Okręgowego w W. [...] Wydziału Karnego wraz z aktem oskarżenia. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w W. w korespondencji z dnia [...] stycznia 2013 r., w ww. sprawie cyt.: „(...) o sygn. akt [...] Sąd Okręgowy w W. wydał w dniu [...] października wyrok, który nie posiada jeszcze przymiotu prawomocności. Zdjęcie Skarżącego znajduje się na tablicy poglądowej nr [...], egz. [...], k. [...] akt Prokuratury Okręgowej w W. sygn. [...], zawartych w szóstym tomie akt [...]. Wizerunek Skarżącego jest przetwarzany na podstawie art. 173 par. 1 Kpk (...)”.
- 8) W korespondencji z dnia [...] października 2012 r. i z dnia [...] grudnia 2012 r. Prokuratura Apelacyjna poinformowała, że cyt.: „(...) funkcjonariusze Zarządu w W. Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji w następstwie i w granicach powierzenia im śledztwa przeprowadzali czynności postępowania przygotowawczego w śledztwie o sygn. akt [...] i w śledztwie sygn. akt [...], z zastrzeżeniami, rzecz jasna, o których mowa w przepisach art.

313 § 3 i 5 k.p.k. (...)" i cyt.: „(...) tablice poglądowe z wizerunkami m. in. W. K. w obu śledztwach sporządzili funkcjonariusze Policji działający na podstawie zarządzeń prokuratorskich o powierzeniu śledztwa/ czynności śledztwa (...)”. Powyższe potwierdził Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [...] lutego 2013 r. (znak: [...]) wskazując w szczególności cyt.: „(...) na podstawie wytycznych z dnia [...] czerwca 2008 roku prokuratora P. W. prowadzącego przedmiotowe śledztwo oraz zgodnie z zatwierdzonym w śledztwie planem, przypisano skarżącemu W. K. status osoby podejrzanej. Na tej podstawie – działając na zasadzie art. 74 § 3 k.p.k. – wykonano tablicę poglądową nr [...] (przyporządkowaną do wskazanej wyżej sprawy o sygn. akt: [...]) umieszczając wizerunek skarżącego na fotografii nr [...]. Niezależnie od powyższego wizerunek skarżącego w postaci wspomnianej fotografii był wykorzystany w innym śledztwie prowadzonym przez Prokuraturę Apelacyjną (...) sygn. akt [...], w ramach którego skarżącemu również przypisano status osoby podejrzanej. Także na podstawie wspomnianego art. 74 § 3 k.p.k., w celu zweryfikowania innych zeznań, umieszczono wizerunek skarżącego na tablicy poglądowej nr [...] (przyporządkowanej do wskazanej wyżej sprawy o sygn. akt [...] (...)). Komendant powołał się przy tym na zapisy art. 15 i art. 73 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), zwanej dalej również Kpk, § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie warunków technicznych przeprowadzenia okazania (Dz. U. Nr 104, poz. 981) oraz art. 20 ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.). Jednocześnie Komendant w sposób jednoznaczny wskazał, że cyt.: „(...) w związku z faktem, iż wskazane wyżej postępowania nie są już prowadzone przez Policję, Policja nie przetwarza danych osobowych skarżącego w postaci jego wizerunku (...) wizerunek skarżącego był wykorzystany jedynie do wskazanych wyżej śledztw (...) i nie był przetwarzany w policyjnych zbiorach danych (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Postępowanie prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zainicjowane indywidualną skargą na nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych, jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy. W myśl ww. przepisu, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 5). Z brzmienia przytoczonego art. 18 ust. 1 ustawy, a zarazem z definicji decyzji administracyjnej – jako aktu rozstrzygającego w sposób władczy o prawach i obowiązkach stron postępowania w ustalonym i aktualnym na chwilę jego wydania stanie faktycznym i prawnym – wynika, że organ ochrony danych osobowych nie dokonuje oceny zdarzeń przeszłych, nie kontynuowanych w chwili orzekania. Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie jest bowiem instrumentem represji – służącym wyciąganiu konsekwencji w związku z przeszłymi działaniami mającymi za przedmiot dane osobowe, lecz instrumentem służącym przywróceniu stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych realizowanym w chwili rozstrzygania sprawy (wydania decyzji). W tej sytuacji, oczywistym jest pozostawienie poza zakresem zainteresowania organu ochrony danych zdarzeń

przeszłych w obszarze przetwarzania danych. W tym sensie nie ma podstaw dla dokonania przez Generalnego Inspektora oceny takich działań skarżonych podmiotów mających za przedmiot kwestionowane dane osobowe Skarżącego, które miały miejsce w przeszłości, a nie są kontynuowane obecnie. Dotyczy to przede wszystkim kwestii przetwarzania przez Komendanta Głównego Policji kwestionowanych danych osobowych dla potrzeb postępowań prowadzonych pierwotnie przez Prokuraturę Okręgową pod sygn. akt: [...] oraz przez Prokuraturę Apelacyjną pod sygn. akt: [...]. Komendant nie przetwarza aktualnie kwestionowanych danych osobowych Skarżącego w zakresie obejmującym jego wizerunek (nie dysponuje wskazanymi danymi osobowymi Skarżącego) w podanych celach (dla potrzeb ww. postępowań karnych). Wobec ustalenia powyższego, oczywistym jest brak podstaw dla rozważania zasadności skierowania pod adresem Komendanta jakiegokolwiek nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z przeszłym, nie kontynuowanym obecnie, przetwarzaniem kwestionowanych danych osobowych Skarżącego w ww. celach.

To samo dotyczy kwestii przetwarzania kwestionowanych danych osobowych Skarżącego: przez Prokuraturę Okręgową w aktach postępowania karnego o sygn.: [...] (por. pkt 1 niniejszej decyzji) i postępowania o sygn. akt: [...] (por. pkt 7 niniejszej decyzji) oraz przez Prokuraturę Apelacyjną w aktach postępowań karnych o sygn.: [...],[...] i [...] (por. pkt 3 niniejszej decyzji), o sygn.: [...] (por. pkt 6 niniejszej decyzji), i o sygn.: [...]i [...] (por. pkt 7 niniejszej decyzji). Z przyczyn omówionych powyżej, brak jest podstaw dla dokonania przez Generalnego Inspektora oceny legalności realizowanego przez ww. podmioty w przeszłości, a nie kontynuowanego już obecnie procesu przetwarzania kwestionowanych danych osobowych Skarżącego, w kontekście ewentualnego skierowania pod ich adresem nakazów, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Z tego względu wniosek Skarżącego w omawianym zakresie podlega oddaleniu.

Ustawa o ochronie danych osobowych definiuje dane osobowe jako wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest przy tym osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań (art. 6 ust. 3).

Ustawa o ochronie danych osobowych zezwala na przetwarzanie danych osobowych w sytuacjach enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5. W szczególności, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych).

Przepisy Kpk mają na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności (art. 2 § 1 pkt 1 Kpk). Art. 34 Kpk określa zasady postępowania w sytuacji łączności podmiotowej lub przedmiotowej sprawy, przewidując zarazem (w § 3) możliwość wyłączenia i odrębnego rozpoznania spraw poszczególnych osób lub o poszczególne czyny. Celem postępowania przygotowawczego jest: ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo, wykrycie i w razie potrzeby ujęcie sprawcy, wyjaśnienie okoliczności sprawy, w tym ustalenie osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody, zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu (art. 297 § 1 pkt 1-2 i 4-5 Kpk). Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje prokurator, a w zakresie przewidzianym w ustawie prowadzi je Policja. W wypadkach przewidzianych w ustawie uprawnienia Policji przysługują innym organom

(art. 298 § 1 Kpk). Formą prowadzenia postępowania przygotowawczego jest w szczególności śledztwo (art. 303 i nast. Kpk). Art. 311 Kpk zezwala prokuratorowi na powierzenie Policji przeprowadzenia śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonania poszczególnych czynności śledztwa. Pośród środków dowodowych Kodeks postępowania karnego wymienia m. in. dowód z okazania osobie przesłuchiwanej innej osoby, jej wizerunku lub rzeczy w celu jej rozpoznania (art. 173 § 1 Kpk). Podczas okazania osoba okazywana powinna znajdować się w grupie obejmującej łącznie co najmniej cztery osoby (art. 173 § 3 Kpk). W art. 173 § 4 Kpk Minister Sprawiedliwości został upoważniony do tego, aby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określił w drodze rozporządzenia, warunki techniczne przeprowadzenia okazania, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania, a także właściwej realizacji gwarancji procesowych jej uczestników.

Na podstawie upoważnienia wynikającego z art. 173 § 4 Kpk, Minister Sprawiedliwości wydał ww. rozporządzenie z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie warunków technicznych przeprowadzenia okazania. W myśl § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia, organ dokonujący okazania wizerunku osoby powinien zapewnić, aby podczas okazania wizerunek ten znajdował się wśród wizerunków innych osób; przepisy § 5 stosuje się odpowiednio (ust. 1). Okazanie wizerunku osoby może zostać dokonane również poprzez okazanie osobie przesłuchiwanej zbioru wizerunków gromadzonych na podstawie odrębnych przepisów (ust. 2).

Szczegółowe regulacje dotyczące gromadzenia przez Policję informacji o osobach – w tym także na potrzeby realizowania czynności okazania w postępowaniu przygotowawczym zawarte są w ustawie o Policji. Stosownie do brzmienia art. 14 ust. 1 ww. aktu prawnego, w granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe. Policja, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 19, może uzyskiwać informacje, w tym także niejawnie, gromadzić je, sprawdzać oraz przetwarzać (art. 20 ust. 1). Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu realizacji zadań ustawowych informacje, w tym dane osobowe, o osobach podejrzanych o popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, nieletnich dopuszczających się czynów zabronionych przez ustawę jako przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego, osobach o nieustalonej tożsamości lub usiłujących ukryć swoją tożsamość oraz o osobach poszukiwanych, także bez ich wiedzy i zgody (art. 20 ust. 2a ustawy o Policji). Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2aa i 2ab, dotyczą osób, o których mowa w ust. 2a i mogą obejmować w szczególności zdjęcia, szkice i opisy wizerunku (art. 20 ust. 2b pkt 3 ustawy o Policji). Policja w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw oraz identyfikacji osób może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe ze zbiorów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz rejestru PESEL, w tym również ze zbiorów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych. Administratorzy danych gromadzonych w tych rejestrach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania (art. 20 ust. 15 ustawy o Policji).

Całokształt czynności postępowania karnego przeprowadzonych na podstawie normujących to postępowanie przepisów proceduralnych, znajduje odzwierciedlenie w aktach tego postępowania. Dotyczy to w szczególności przeprowadzonych dowodów.

W myśl art. 92 Kpk, podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu cyt.: „(...) podstawę faktyczną każdego orzeczenia mogą stanowić tylko te okoliczności faktyczne, które zostały ustalone w sposób przewidziany przez prawo procesowe. Inne fakty,

z wyjątkiem tych, które są powszechnie znane lub znane organowi procesowemu z urzędu, a więc niewymagające dowodu (art. 168), nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia. Z zasady sformułowanej w art. 92 wynika także, że przy wydawaniu orzeczenia nie można pominąć żadnej z ustalonych przez organ procesowy okoliczności faktycznych mających znaczenie dla rozstrzygnięcia. Wynika to również, chociaż może tylko pośrednio, z art. 4 i art. 2 § 2 (SN IV KKN 88/98, Prok. i Pr. 1999, nr 2, poz. 7) (...)" (J. Grajewski, L. Parzycki, M. Płachta „Kodeks postępowania karnego. Komentarz” wyd. III Zakamycze 2003).

Art. 8 § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 2004 r. w sprawie przechowywania akt spraw sądowych oraz ich przekazywania do archiwów państwowych (Dz. U. Nr 46, poz. 443 z późn. zm.) ustanawia następujące okresy przechowywania akt: 50 lat - dla akt spraw, w których wymierzono karę dożywotniego pozbawienia wolności lub karę 25 lat pozbawienia wolności (pkt 1) 30 lat - dla akt spraw, w których wymierzono karę pozbawienia wolności powyżej 5 lat (pkt 2); 20 lat - dla akt spraw, w których wymierzono karę pozbawienia wolności do lat 5 bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (pkt 3); 10 lat - dla akt spraw, w których wymierzono karę inną niż wymienione w pkt 1-3, wydano wyrok uniewinniający, umorzono postępowanie, uwolniono od kary lub odstąpiono od jej wymierzenia, warunkowo umorzono postępowanie lub darowano karę, oraz dla akt postępowania wykonawczego (pkt 4); 3 lata - dla akt spraw niewymienionych w pkt 1-4 (pkt 5).

W świetle przytoczonych regulacji przetwarzanie kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (jego wizerunku) przez Prokuraturę Okręgową – dla potrzeb kontynuowanych postępowań karnych o sygn. akt: [...]i [...] (por. pkt 7 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji), przez Prokuraturę Apelacyjną - dla potrzeb kontynuowanego postępowania karnego o sygn. akt: [...] (poprzednia sygn.: [...]; por. pkt 2 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji) i przez Sąd Okręgowy w W. - dla celów kontynuowanych postępowań karnych o sygn. akt: [...] (poprzednia sygn. akt: [...])por. pkt 3 i 4 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji), [...] (poprzednia sygn. akt: [...]; por. pkt 6 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji) i [...] (poprzednia sygn. akt: [...]; po. pkt 7 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji), a także dla celu archiwizowania akt zakończonych postępowań karnych o sygn.: [...] (poprzednia sygn. akt: [...]) i [...] (poprzednia sygn. akt: [...]; por. pkt 5 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji), nie narusza obowiązującego prawa. Proces przetwarzania kwestionowanych danych osobowych w ww. celach – jako niezbędny dla realizacji praw i obowiązków organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w zakresie prowadzenia postępowania karnego (określonych powołanymi przepisami normującymi to postępowanie), a także praw i obowiązków organów wymiaru sprawiedliwości w zakresie archiwizowania akt zakończonych postępowań karnych (określonych powołanymi przepisami dotyczącymi archiwizacji takich akt), znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Podkreślenia wymaga, podobnie jak uczyniono to już w pierwszym skierowanym do Skarżącego piśmie dotyczącym przedmiotowej sprawy (tj. piśmie z dnia [...] września 2012 r. znak: [...]), że kompetencje Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w odniesieniu do organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości są w znacznym stopniu ograniczone. Przepisy normujące procedurę karną w oczywisty sposób zezwalają ww. podmiotom na gromadzenie i utrwalanie w aktach prowadzonych postępowań wszelkich informacji, w tym także danych osobowych, które na poszczególnych etapach postępowania oceniane są jako istotne z punktu widzenia określonych jego celów. Stwierdzenie przez Generalnego Inspektora, że skarżona jednostka prokuratury bądź sąd, pozyskały i utrwaliły kwestionowane dane osobowe w aktach określonego postępowania, działając w ramach przyznanych im obowiązującymi przepisami kompetencji, oznacza

stwierdzenie legalności tych działań z uwagi na dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Generalny Inspektor nie jest natomiast uprawniony do weryfikacji celowości i zasadności podejmowania określonych czynności postępowania karnego (które to czynności wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych), jak również znaczenia pozyskanych tą drogą informacji i poczynionych ustaleń – i to zarówno w kontekście zakładanych celów samych tych czynności, jak i całego postępowania, a także potrzeby udokumentowania całokształtu czynności podejmowanych w tym postępowaniu (bez względu na ich przydatność w prowadzonym postępowaniu i wpływ na jego wynik). Z podanych względów Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest władny do ingerowania w akta postępowań karnych, w szczególności poprzez skierowanie pod adresem podmiotu prowadzącego to postępowanie, czy archiwizującego jego (postępowania) akta, nakazu usunięcia określonych danych osobowych z rzeczonych akt.

Zarzuty dotyczące prawidłowości i zasadności określonych działań jednostek prokuratury podlegają weryfikacji wyłącznie w trybie i na zasadach określonych przepisami normującymi postępowanie przygotowawcze, przez organy, którym przepisy te przyznają stosowne kompetencje w podanym zakresie. W szczególności, stosownie do brzmienia art. 302 Kpk, osobom nie będącym stronami postępowania przygotowawczego przysługuje zażalenie na postanowienia i zarządzenia naruszające ich prawa (§ 1). Stronom oraz osobom nie będącym stronami służy zażalenie na czynności inne niż postanowienia i zarządzenia naruszające ich prawa (§ 2). Zażalenie na postanowienia i zarządzenia oraz na inne czynności prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, o których mowa odpowiednio w § 1 i 2, rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony (§ 3). Również zarzuty dotyczące prawidłowości i zasadności działań sądów, w tym także w obszarze oceny zgromadzonego materiału dowodowego sprawy, podlegają weryfikacji w trybie i na zasadach określonych przepisami normującymi procedurę karną. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt: II SA 401/2000) cyt.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”.

Skarżący polemizował z powyższym stanowiskiem w korespondencji z dnia [...] września 2012 r. wskazując w szczególności cyt.: „(...) mój wizerunek nie jest już w żaden sposób potrzebny do prowadzenia opisanych wyżej postępowań. Dalsze wykorzystywanie mojego wizerunku (osoby związanej z w. środowiskiem naukowym i prawniczym), może w doprowadzić do naruszenia moich dóbr osobistych i narazić Skarb Państwa na odszkodowanie (...) Chciałbym zauważyć, że zgodnie z art. 427 § 1 kpk w zażaleniu należy *wskazać zaskarżone rozstrzygnięcie lub ustalenie, a także podać czego się domaga*. W omawianym przypadku podmiot nie będący stroną postępowania nie ma wglądu do akt i nie jest w stanie uzyskać szczegółowych informacji o postanowieniu czy zarządzeniu, które chce zaskarżyć. W związku z tym podmiot ten nie ma możliwości zweryfikować prawidłowego wykorzystania danych osobowych przez prokuraturę, a możliwość ochrony jego danych osobowych ogranicza się jedynie do złożenia stosownego wniosku do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (...)”. Cytowane uwagi Skarżącego pozostają irrelewantne z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Bezdyskusyjnym jest zakres kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – pozbawionego prawa do weryfikacji zasadności i celowości i znaczenia czynności procesowych podejmowanych przez organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości w kontekście zakładanych celów prowadzonego postępowania karnego. Generalny Inspektor nie ma zatem podstaw, by zakwestionować zasadność stanowiska zaprezentowanego przez Prokuraturę Apelacyjną,

a dotyczącego znaczenia kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (jego wizerunku) z punktu widzenia spraw, w których zostały one utrwalone. Brak zatem przesłanek dla podważenia zasadności stanowiska Prokuratury Apelacyjnej, iż cyt.: „(...) ingerencja (...) prokuratora w zawartość wytworzonych już akt sprawy w sposób, jakiego oczekuje Pan W. K. (...) byłaby to, nieznajdująca w mojej ocenie podstaw prawnych, deformacja materiału dowodowego (...) ostateczny recenzent postępowania przygotowawczego, którym jest (albo którym staje się) Sąd, musi mieć możliwość dokonania nie tylko kontroli zebranego w aktach materiału dowodowego w pełnym zakresie, ale i kontroli sposobu gromadzenia tego materiału. W omawianym przypadku Sąd musi zyskać gwarancję weryfikacji osobowego źródła dowodowego (świadka, podejrzanego) i jego relacji na daną relevantną okoliczność, a jeżeli łączyło się to z okazaniem wizerunku osoby, to również i tego, czyj wizerunek został okazany i co w efekcie takiego okazania nastąpiło. To, gdy osoba z danego wizerunku zostaje rozpoznana i jako kto, ma takie samo znaczenie, jak i to, gdy nie zostaje rozpoznana (...) Prokuratura Apelacyjna w W. przetwarza (przechowuje) dane Pana W. K. w obrębie akt postępowania przygotowawczego sygn. [...] w rygorze przewidzianym (...) przepisami kodeksu postępowania karnego (...) w celu udokumentowania przebiegu i efektu czynności procesowej (...)”.

Warto przy tym zaznaczyć, że Skarżący błędnie odczytał informację przekazaną mu przez Prokuraturę Apelacyjną w korespondencji z dnia [...] lipca 2012 r. (znak: [...]), wskazującą iż cyt.: „(...) w efekcie postępowania skargowego w aktach kontrolnych obu postępowań {[...]i [...]} naniesiono już stosowne adnotacje, eliminujące możliwość wykorzystania w przyszłości Pana fotografii, czy to procesowo, czy pozaprocessowo (...)”. Skarżący zinterpretował bowiem powyższe jako deklarację, iż kwestionowane jego dane osobowe (wizerunek) nie będą już wykorzystywane także w aktach ww. postępowań karnych. W konsekwencji, w ocenie Skarżącego, kwestionowane jego dane osobowe powinny zostać usunięte z omówionych akt postępowań karnych jako zbędne z punktu widzenia realizacji celów, dla których zostały zebrane (art. 35 w zw. z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych). Tymczasem powyższe oznaczało podjęcie działań zapobiegających ewentualnemu wykorzystaniu kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (jego wizerunku) w celach procesowych lub pozaprocessowych w przyszłości, nie zaś kwestii wykorzystywania tych danych w ramach postępowań, na potrzeby których zostały pozyskane i w aktach których zostały utrwalone. Potwierdza to zarówno dalsza treść adresowanego do Skarżącego pisma Prokuratury Apelacyjnej dnia [...] lipca 2012 r. (znak: [...]), w której wskazano cyt.: „(...) nie dostrzegam możliwości ingerencji w tablice poglądowe znajdujące się w aktach głównych rzeczonych postępowań karnych (...)”, jak i wyjaśnienia Prokuratury Apelacyjnej w przedmiotowej sprawie zawarte w jej korespondencji z dnia [...] grudnia 2012 r., w których podniosła ona cyt.: „(...) podjęte działania mają chronić w przyszłości przed wykorzystaniem fotografii W. K. procesowo (tj. w toku ewentualnych, podejmowanych w przyszłości czynności procesowych, a zatem czynności prowadzonych na podstawie przepisów k.p.k.) i nieprocesowo (tj. w toku ewentualnych, podejmowanych w przyszłości czynności nieprocesowych, a zatem prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji na podstawie przepisów ustawy o Policji i w ramach innych niż postępowanie karne procedur) (...) Zabezpieczenie, o którym mowa powyżej, nie wywołuje konsekwencji dla postępowań karnych, w aktach których fotografia Pana W. K. już została zamieszczona. Podtrzymuję pogląd, że ewentualne usunięcie wizerunku W. K. czy też ingerencja weń za pomocą środków technicznych stanowiłoby nieznajdującą podstawy prawnej dezintegrację akt postępowania (...)”.

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie ma podstaw dla zakwestionowania niezbędności przetwarzania przez Prokuraturę Apelacyjną i Prokuraturę

Okręgową, a także przez Sąd Okręgowy kwestionowanych danych osobowych Skarżącego utrwalonych w aktach kontynuowanych do chwili obecnej postępowań karnych o odpowiednich sygnaturach: [...] (aktualna sygn. akt: [...]) (postępowanie prowadzone przez Prokuraturę Apelacyjną), [...]i [...] (postępowania prowadzone przez Prokuraturę Okręgową) oraz [...] (aktualna sygn. akt: [...]), [...] (aktualna sygn. akt: [...]) i [...] (aktualna sygn. akt: [...]) (postępowania prowadzone przez Sąd Okręgowy), z punktu widzenia potrzeb tych postępowań. W konsekwencji organ ochrony danych stoi na stanowisku, że proces przetwarzania przedmiotowych danych znajduje pełne oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jako niezbędny z punktu widzenia realizacji praw i obowiązków organów prowadzących ww. postępowania, określonych przywołanymi uprzednio przepisami normującymi procedurę karną. Także przetwarzanie przez Sąd Okręgowy kwestionowanych danych osobowych Skarżącego utrwalonych w aktach postępowań karnych o sygn.: [...]i [...]w realizowanych aktualnie celach archiwalnych znajduje oparcie w ww. art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Istotą archiwizacji akt sprawy jest przechowywanie całokształtu materiałów zgromadzonych w określonym postępowaniu – jako dokumentacji sposobu jej prowadzenia i zakończenia. Jak długo aktualnym pozostaje cel archiwalny, tak długo nie jest więc możliwa jakakolwiek ingerencja w archiwizowane akta, która zaburzyłaby ww. obraz, niwecząc w istocie ww. cel.

Ustalenie, że realizowany aktualnie proces przetwarzania kwestionowanych danych osobowych Skarżącego przez skarżone przez niego podmioty znajduje oparcie w przepisach obowiązującego prawa, skutkuje decyzją odmawiającą skierowania pod adresem ww. podmiotów jakiegokolwiek nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy w związku z tym procesem. Raz jeszcze nadmienić należy przy tym, że z uwagi na charakter instrumentów prawnych przewidzianych w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz na istotę decyzji administracyjnej, nie odnosi się ona do zdarzeń przeszłych, a nie kontynuowanych obecnie tj. do procesu przetwarzania kwestionowanych danych osobowych Skarżącego realizowanego w przeszłości: przez Komendanta Głównego Policji - w związku z czynnościami postępowania przygotowawczego podejmowanymi przez funkcjonariuszy Komendy Głównej Policji w ramach postępowań o sygn. akt: [...]i [...], przez Prokuraturę Okręgową - w ramach postępowania o sygn. akt: [...]i przez Prokuraturę Apelacyjną - w ramach postępowań o sygn. akt: [...],[...],[...],[...].

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

